

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15Cpr/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814212142
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814212142.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: X. J. H., nar. X.XX.XXXX, bytom I. R. C., Z. č. XX, zast. JUDr. Ján Súkeník, advokát so sídlom Považská Bystrica, Stred č. 60/55, proti odporcovi: DAM a.s. v konkurze so sídlom Prievidza, Nadjazdová ulica č. 4, IČO 31 562 060, správca konkurznej podstaty: JUDr. Jozef Hurtiš so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova č. 3, zast. Mgr. Martinom Hurtišom, advokátom so sídlom Prievidza, M. Slovenskej č. 17, o určení, že odporca je povinný navrhovateľa naďalej zamestnávať, resp. o učenie, že pracovný vzťah navrhovateľa u odporcu trvá, takto

rozhodol:

Z a m i e t a návrh o uloženie povinnosti odporcovi zamestnávať navrhovateľa na základe Pracovnej zmluvy zo dňa 03.06.1996 a Dohody o zmene pracovnej zmluvy z 01.01.2009.

U r č u j e , že pracovný pomer navrhovateľa ako zamestnanca so spoločnosťou DAM a.s. v konkurze so sídlom Prievidza, Nadjazdová ulica 4, IČO: 31 562 060, správca konkurznej podstaty JUDr. Jozef Hurtiš so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova č. 3, ako zamestnávateľom t r v á .

O trovách konania bude rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným 3.7.2014 najskôr žiadal určiť odporcovi povinnosť naďalej zamestnávať navrhovateľa na základe pracovnej zmluvy z 3.6.1996 a dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 1.1.2009. S odporcom uzavrel pracovnú zmluvu ešte dňa 3.6.1996 na základe ktorej vykonával od 1.6.1996 pre odporcu v pracovnom pomere prácu na pozícii výrobná, obchodná, marketingová činnosť s miestom výkonu práce v sídle odporcu. Dňa 8.9.2006 odovzdal odporca navrhovateľovi aj pracovnú náplň, z ktorej vyplývajú pracovné činnosti pre navrhovateľa a jeho nadriadeným bol Ing. K. D.. Dňa 1.1.2009 došlo k zmene zmluvy, ktorou sa menilo miesto výkonu práce na Spišskú Novú Ves a mzda navrhovateľa sa znížila na 450,- eur. Uznesením OS Trenčín č. 29K 10/2011 z 13.5.2011 bol na odporcu vyhlásený konkurz, pričom správca konkurznej podstaty poprel existenciu pracovného pomeru, prestal navrhovateľovi prideľovať prácu a odmietol s ním ukončiť pracovný pomer. Sociálnou poisťovňou bol navrhovateľ vyzvaný na preukázanie toho, že pracovný pomer trvá alebo zanikol, pričom poisťovňa uzavrela, že otázka trvania pracovného pomeru sa musí riešiť súdom. Správca konkurznej podstaty opakovane odmietol uznať existenciu pracovnoprávneho vzťahu, preto sa domáha súdnej ochrany.

Odporca najskôr namietal miestnu príslušnosť súdu, namietal nárok navrhovateľa, ktorý nepreukázal pracovnoprávny vzťah. V súlade s § 29 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii sa na pohľadávku navrhovateľa neprihliada. Pripojil úradný záznam z konkurzného spisu 29K 10/2011 zo dňa 6.7.2011, z ktorého vyplýva jeho konštatovanie, že neprihliada na prihlášku navrhovateľa z

dôvodu chybných náležitostí v prihláškach, úradný záznam z 7.7.2011 taktiež uvádza konštatovanie o nedostatkoch doručených prihlášok.

V priebehu konania súd rozhodol uznesením sp. zn. 15Cpr/1/2015 z 3.3.2015 o neprerušení konania v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním v obdobnej veci pred OS Prievidza sp. zn. 9Cpr/1/2013.

Uznesením sp. zn. 15Cpr/1/2015 z 11.3.2015 súd pripustil zmenu návrhu tak, že predmetom konania bol primárny žalobný petít, a to uloženie povinnosti odporcovi zamestnávateľa na základe pracovnej zmluvy, eventuálne, že súd určuje, že pracovný pomer navrhovateľa ako zamestnanca s odporcom ako zamestnávateľom trvá.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výpismi z obchodného registra na odporcu, listinnými dôkazmi, a to pracovnou zmluvou z 3.6.1996, pracovnou náplňou z 8.9.2006, dohodou o zmene pracovnej zmluvy z 1.1.2009, potvrdením SP z 2.5.2013, žiadosťou SP z 24.5.2013, z 1.7.2013, písomnou korešpondenciou medzi účastníkmi konania, písomným vyjadrením odporcu z 21.8.2014, písomným vyjadrením navrhovateľa z 1.10.2014, písomným vyjadrením SP z 3.2.2015 spolu s prílohami, výplatnými páskami, potvrdením o príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2009, mzdovými listami za rok 2000, ftc.výplatných vreciek, potvrdením o podaní hlásenia o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti za rok 2009, výdajom stravných lístkov za marec 2009, prehľadom stravných lístkov za júl 2009 až január 2011, mesačným výkazom poisťného a dávok NP za júl 2004, oznámením do vec 7C 285/2001, oznámením z 14.7. 2009, výmerom o priznaní platu, ročné vyúčtovanie príjmov za rok 1999, za rok 2000, výpočet nadstavbovej zložky mzdy za august 1999, prehľadom nevyplatených miezd k 19.5. 2011, rozsudkom OS Trenčín sp. zn. 36Cbi 28/2011 z 18.2. 2013, výsluchom svedka JUDr. N. S., svedkyne H. H., svedka Ing. K. D., Ing. X. Š., rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 9Cpr/1/2013 zo dňa 19.2.2015, rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 16C/147/2014, spisom OS Prievidza sp. zn. 7C 285/2001, na základe čoho zistil tento skutkový stav: Dňa 3.6.1996 bola uzavretá pracovná zmluva medzi zamestnávateľom DAM a.s. Prievidza a navrhovateľom s dátumom nástupu do práce 1.6.1996, druh práce - výrobná, obchodná, marketingová činnosť s miestom výkonu práce sídlo spoločnosti. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú. Pracovnou náplňou zo dňa 8.9.2006 bola stanovená náplň práce pre pozíciu výrobnéj, obchodnej, marketingovej činnosti a priamym nadriadeným bol Ing. K. D.. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy bolo zmenené miesto výkonu práce na Spišská Nová Ves a mzdové podmienky boli dohodnuté na 450,- eur mesačne.

Sociálna poisťovňa pobočka Prievidza listom z 24.5.2013 oznamovala, že od 1.6.1996 je navrhovateľ evidovaný ako zamestnanec pre účely sociálneho poistenia, v súvislosti s vyhlásením konkurzu požaduje doložiť doklad o ukončení poisťného pomeru a skončení pracovného pomeru. Na doručené čestné vyhlásenie Sociálna poisťovňa oznamovala, že nie je oprávnená posudzovať platnosť právneho úkonu ani sa vyjadrovať k existencii pracovného pomeru. Z potvrdenia SP ďalej vyplýva, že navrhovateľ je evidovaný v registri poisťencov sporiteľov starobného dôchodkového sporenia ako samostatne zárobkovo činná osoba okrem iného od 1.6. 1996 v spoločnosti DAM a.s v konkurze.

Na výzvu súdu SP pobočka Prievidza oznámila, že eviduje spoločnosť DAM a.s. v konkurze ako zamestnávateľa v zmysle § 7 ods. 1 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v období od 1.1.1993 do - neukončené a správca konkurznej podstaty oznámil popretie poisťných pomerov. V registri poisťencov eviduje fyzickú osobu Ing. J. H. v období od 1.6.1996 doteraz ako zamestnanca u zamestnávateľa DAM a.s. v konkurze, ďalej eviduje Evidenčný list dôchodkového zabezpečenia na tohto zamestnanca od 1.6.1996 doteraz. Dňa 20.7.2011 bola správcom doručená žiadosť o zrušenie prihlásenia na zamestnanca Ing. J. H. a ďalších zamestnancov. Poisťný pomer nebol zrušený, pretože zamestnanec bol uvádzaný v mesačných výkazoch poisťného a príspevkov spolu s vymeriavacími základmi od 6/2004 do 1/2011. Následne z jednaní správcu konkurznej podstaty voči poisťovni vyplynulo, že pracovný vzťah navrhovateľa neuznáva. V ďalšom poisťovňa oznamovala navrhovateľovi, že daný sporný vzťah musí riešiť súd. V období od februára 2011 do augusta 2012 správca konkurznej podstaty neuvádzal a nevykazoval povinné odvody v predložených MVP na navrhovateľa a ani Ing. K. D., Ing. E. D., Ing. H. H.. Dňa 5.10.2010 mal navrhovateľ vyplatenú dávku garančného poistenia za obdobie od 1.5.2010 do 31.7.2010 vo výške 1169,10 eur. K vyjadreniu priložila poisťovňa prílohy, a to prihlášku občana na nemocenské poistenie a na dôchodkové zabezpečenie od 1.6.1996, evidenčný list dôchodkového zabezpečenia,

zrušenie prihlásenia, registračný list FO - zrušenie prihlásenia, žiadosť zo dňa 29.3.2012, registračný list zamestnávateľa - odhláška, žiadosť z 14.9.2012 a z 24.5.2013, zápisnice zo dňa 24.9.2012 s 21.12.2012, čestné vyhlásenie, pracovnú zmluvu, dohodu o zmene pracovnej zmluvy, výplatnú pásku za obdobie január 2011, žiadosť zo dňa 1.7.2013, individuálny účet poistenca.

Písomným vyjadrením odporcu z 21.6.2013 vyplýva tvrdenie, že navrhovateľ nie je evidovaný ako zamestnanec spoločnosti úpadcu, správcovi nie je známa pracovná náplň, predložená zmluva je fiktívna, nie je známy výkon práce a podobne.

Z výpisu z obchodného registra na úpadcu DAM a.s. v konkurze vyplýva, že spoločnosť DAM a.s. vznikla dňa 1.5.1992, v časovom období od 29.9.1995 bol predsedom predstavenstva Ing. K. D., v období od 29.9.1995 bol členom predstavenstva aj navrhovateľ, v čase od 23.11.1994 do 28.9.1995 bol predsedom predstavenstva Ing. S. K. a následne od 29.9.1995 bol členom predstavenstva. Uznesením OS Trenčín sp. zn. 29K 10/2011 z 13.5.2011 bol na majetok odporcu vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. S. H.. Konkurzný súd uznesením č.k. 29K 10/2011 zo dňa 24.8.2011 vyzýval členov predstavenstva úpadcu k poskytnutiu súčinnosti správcovi, a to k doloženiu žiadaných dokladov. Uznesením 29K 10/2011 z 27.11.2013 bol daný správcovi záväzný pokyn na speňažovanie nehnuteľného majetku úpadcu. Konkurz naďalej trvá.

V súvislosti s konkurzným konaním sa viedlo pred OS Trenčín sp. zn. 36Cbi 28/2011 konanie o nároku navrhovateľky Ing. E. D. o určenie, že pohľadávky z titulu mzdových nárokov patria do konkurznej podstaty dlžníka - DAM a.s. Prievidza, pričom táto žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu. Z obdobných dôvodov bol zamietnutý žalobný návrh aj Ing. K. D. vo veci vedenej pred OS Trenčín sp. zn. 39Cbi 31/2011.

Navrhovateľ v priebehu konania preukazoval existenciu pracovného pomeru listinnými dôkazmi, a to výplatnými páskami za mesiace máj 1999, august 1999, apríl 2000, február až apríl 2011, na ktorých je označený ako zamestnávateľ DAM a.s., ďalej potvrdeniami o príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti za rok 2009, prehľadom nevyplatených mzdových nárokov k 19.5.2011, kde sú i nároky navrhovateľa, výpočtom nadstavbovej zložky mzdy z 14.9.2009, a to za mesiac august 1999, júl 1999. Z výmeru o priznaní platu vydaným DAM a.s. Prievidza vyplýva stanovenie platu od 1.6.1996 vo funkcii výrobný-obchodný manager vo výške 20.000,- Sk, ktorý mesačný plat je základom pre výpočet prémie a ostatných zložiek mzdy. Ďalej navrhovateľ predložil listiny týkajúce sa výpočtu dane z príjmov zo závislej činnosti za rok 1999, za rok 2000, ftc. výplatných vreciek za mesiace roku 2000, mzdový list za rok 2000, z ktorého vyplýva prehľad jeho príjmov a vykonaných odvodov z príjmu za uvedený rok. Z potvrdenia o príjmoch fyzickej osoby za rok 2009 vyplýva, že navrhovateľ za obdobie mesiacov január až máj 2009 mal úhrn príjmov 2250,- eur, potvrdenie je opatrené pečiatkou DAM a.s. Prievidza. Ďalej predložil prehľad vydaných stravných lístkov za obdobie júl 2009 do januára 2011, potvrdenie o výdaji stravných lístkov za rok 2009 okrem inému i navrhovateľov v počte 20 ks. Z oznámení DAM a.s. Prievidza zo dňa 14.7.2000 Aliancii advokátov Bratislava, JUDr. Z. F. vyplýva oznámenie, že navrhovateľ je zamestnaný v a.s. v hlavnom pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy od 1.6.1996, z oznámenia do veci pred OS Prievidza 7C 285/2011 zo dňa 18.10.2002 vyplýva oznámenie a.s., že navrhovateľ pracuje v spoločnosti v hlavnom pracovnom pomere so 40 hodinovým pracovným úväzkom od 1.6.1996. Z mesačného výkazu poisťového a dávok NP vystaveným DAM a.s. Prievidza z 26.8.2004 vyplýva doručenie tohto tlačiva SP pobočka Prievidza za mesiac júl 2004, pričom pod č. 7 sa uvádza rodné číslo navrhovateľa a sumy vymeriavacích nákladov na odvody do sociálneho poistenia. Navrhovateľ tvrdil, že z týchto dôkazov je jednoznačné, že je zamestnancom spoločnosti odporcu v hlavnom pracovnom pomere za súčasnej funkcie člena štatutárneho orgánu spoločnosti. Jeho pracovnú zmluvu podpisoval Ing. K., ktorý mal k uvedenému oprávnenie. Jeho priamym nadriadeným bol Ing. D., mal na starosti výrobnú stránku spoločnosti, staral sa o majetok spoločnosti a všetko čo s tým súvisí - údržba, čistota, električka, voda, meranie a všetko čo vyplývalo z každodenného chodu spoločnosti. V neskoršom období sa snažili s Ing. D. rozbehnúť aj iné aktivity, vytvorili stredisko v I. R. C., faktický výkon práce bol na tomto mieste. Pripravovali projekt elektrární, hľadali nové obchodné vzťahy. O túto činnosť sa snažil aj po vyhlásení konkurzu. Aj pri prvom vyhlásení konkurzu predbežný správca potvrdil existenciu a postavenie jeho ako zamestnanca. Jeho funkcia ako člena štatutárneho orgánu bola oddelená od jeho pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy. Počas roka riadi činnosť a.s. predstavenstvo, ktoré sa zide raz za 4 mesiace, spoločnosť však treba konať a riadiť ju aj mimo zasadnutí predstavenstva, napr. keď sa

predával majetok spoločnosti, nemohol som ho predávať ako výrobný manažér, musel ho predávať ako výrobný manažér. Členom predstavenstva boli aj iné osoby, niektorí boli zároveň aj zamestnanci. Ako výrobný manažér riadil opravu budov, pretože budovy prenajímali, bolo treba robiť rôzne opravy, spolupracoval aj s Ing. Š.. Aj vo vzťahu k tretím osobám, štátnym orgánom, súdom vystupoval ako člen predstavenstva nie ako výrobný riaditeľ. Nikdy nedostával odmenu ako člen predstavenstva. Výkon činnosti za spoločnosť preukazoval ďalej aj predloženým podnikateľským zámerom - výstavbou bioplynovej stanice zo dňa 17.6.2010, čím sa chceli rozšíriť podnikateľské činnosti spoločnosti. Opakovane v konaní poukazoval i na to, že pracovný pomer navrhovateľa založený pracovnou zmluvou nezanikol žiadnym spôsobom podľa Zákonníka práce, na uvedené nemá vplyv ani to pokiaľ sa v určitom období závislá činnosť nevykonávala.

Správca konkurznej podstaty odporcu v priebehu konania naďalej popieral existenciu pracovného pomeru navrhovateľa, nemá informácie o akejkoľvek jeho práci, nepozná jeho pracovisko v I. R. C.. Pracovné pomery boli len fiktívne, takto to aj poprel v konkurznom konaní. Popisy pracovných činností boli vykonané v roku 2006 v súvislosti so sporom, ktorý viedol Ing. K. /4C/55/2004/. Vyzýval všetkých členov predstavenstva, aby odovzdali doklady, na uvedené nereagovali, nemá ani jednu zápisnicu z rokovania predstavenstva, z dozornej rady. Žiadna pracovná činnosť nefungovala, v roku 2009 malo skončiť toto funkčné obdobie, žiadny ďalší orgán nebol zvolený, preto neexistovala ani žiadna činnosť štatutárneho orgánu. Ako správcovi mu neboli predložené žiadne doklady o tom, že pracovný vzťah existoval a akú prácu vykonávali. Pracovná zmluva, náplň a dohoda o zmene pracovnej zmluvy sú účelovo vytvorené, i vo veci Ing. K. bolo rozhodnuté, že pracovnoprávny vzťah neexistoval. Nemá jedinú informáciu akú prácu mal navrhovateľ vykonávať v Spišskej Novej Vsi. Navrhovateľ a jeho manželka, rovnako Ing. D. a Ing. D. boli vzájomne prepojení aj s Ing. K., boli priatelia, spoločnosť teda viedli dve rodiny, spoločnosť postupne upadala, čo vyplýva aj z tvrdenia, že navrhovateľ a ostatní zamestnanci mali vykonávať prácu doma. Navrhovateľ používal spoločnosť len na príjem do domácnosti, spoločnosť vnímali ako svoj podnik a tak sa aj správali. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR V 53/2003, ktoré hovorí o personálnom prepojení obchodných spoločností. Samotná evidencia navrhovateľa v systéme sociálneho poistenia neznamená, že pracovný vzťah aj reálne vznikol. Dôležité je i to, že v roku 2009 skončilo funkčné obdobie členov predstavenstva, nie je zrejmé kto vlastne viedol spoločnosť. Tým, že navrhovateľovi nebola uznaná jeho pohľadávka z titulu mzdových nárokov, tým sa prekludovalo i jeho právo na určenie, že pracovný vzťah trvá. V priebehu konania predložil správca konkurznej podstaty do spisu Zápisnicu z riadneho valného zhromaždenia akcionárov DAM a.s. zo dňa 6.6.2005, Stanovy spoločnosti zo dňa 30.5.2005, zo dňa 17.12.2009, rozhodnutie predstavenstva spoločnosti zo dňa 17.12.2009, Notársku zápisnicu zo dňa 29.11.2005 č. N 65/2005, Notársku zápisnicu č. N 182/2004 zo dňa 26.3.2004, ktoré listiny spochybnil navrhovateľ ako nesúvisiace s predmetom sporu.

Svedok JUDr. N. S. uviedol, že bol v minulosti správcom konkurznej podstaty spoločnosti DAM a.s. Prievidza, vzhľadom na uplynulý čas si však na žiadne bližšie okolnosti nepamätá a už vôbec na riešenie pracovnoprávných vzťahov.

Svedkyňa H. H., manželka navrhovateľa uviedla, že navrhovateľ bol zamestnancom spoločnosti od roku 1996, jeho pracovnou náplňou boli záležitosti výrobného, technického charakteru, technický stav budov, opravy, nájom nehnuteľností, pretože v tom čase bolo približne 35 nájomcov, stretnutia s nájomcami, riešil aktuálne problémy s Ing. Š., s X.. D. riešili skôr otázky ekonomického smerovania spoločnosti. Pred vyhlásením konkurzu viedol spoločnosť Ing. D.. Organizačná štruktúra spoločnosti vychádzala z toho, kto mal čo na starosti, Ing. D. bol nadriadený všetkým, pod neho patrili navrhovateľ, Ing. D. mala na starosti ekonomické veci, Ing. Š. taktiež spadala pod Ing. D.. V spoločnosti sa uskutočňovali aj pracovné porady podľa potreby, porady viedol Ing. D.. Navrhovateľ sa naplno venoval práci v spoločnosti, stálo ich to veľa súkromia, spoločnosť mala 150 ľudí, mali tam vlastné peniaze a je logické, že mu záležalo na spoločnosti. Ona prišla pracovať do spoločnosti v roku 2006 v čase, kedy trval pracovný vzťah navrhovateľa, organizačne bola podriadená navrhovateľovi. Miesto výkonu jeho práce bolo v Prievidzi, následne i v Novákoch, stretávali sa aj doma, v reštauráciach hlavne v období, keď boli odstavení od peňazí. Bola osobne v Prievidzi keď po vyhlásení konkurzu bol navrhovateľ za správcom konkurznej podstaty spoločnosti za účelom, aby mu prideloval prácu, sama sa dožadovala od správcu čo urobí s ich pracovnými pomermi.

Svedok Ing. K. D. uviedol, že navrhovateľa pozná od roku 1995 - 1996, kedy sa stal zamestnancom spoločnosti DAM a.s., vtedy ešte nebol členom predstavenstva. Navrhovateľ mal na starosti technický úsek spoločnosti, v tej dobe mali techniky za 20.000.000,- Sk a niekoľko hektárov výrobných areálov. Navrhovateľ bol sústavne zamestnaný v spoločnosti, od začiatku patrili medzi vyšších manažérov

spoločnosti a mal na starosti technický úsek, na začiatku boli podriadení Ing. K. a od roku 2000 bol podriadený technický úsek jemu a od roku 2006 je jeho podriadeným neustále do tejto doby. V čase vzniku pracovného pomeru nebol členom predstavenstva spoločnosti, boli tam zástupcovia fondov a bývalého štátneho podniku, odjakživa ale boli vo firme oddelené pracovné pozície od štatutárov. K pracovnej náplni navrhovateľa uviedol, že mal technické vzdelanie, staral sa o techniku, o technický stav nehnuteľnosti, bol vedúcim zamestnancom na tomto úseku. Potvrdil pracovné porady, ktoré boli dvojakeho charakteru. Išlo o pracovné porady vyššieho manažmentu a spoločné porady s podriadenými. V poslednom období bolo v spoločnosti menej ľudí, s ktorými sa stretávali na poradách, riešili sa predovšetkým činnosti spojené s prenájmi nehnuteľností a ich údržbou. Ing. H. mu bol podriadený. V roku 2006 nastupovala manželka navrhovateľa do práce, preto došlo k rozdeleniu kompetencie aj formálne s tým, že svedkovi boli podriadení Ing. Š., Ing. D., Ing. H. a Ing. H. bola podriadená jeho manželka Ing. H.Č.. Predstavenstvo bolo zvolávané len niekoľkokrát za rok, malo funkciu schvaľovaciu, napr. zmluvy, nájom a podobne. Celú agendu spoločnosti, ktorá bola rozsiahla, pretože tam bolo veľa obchodných vzťahov, rokovania s obchodnými partnermi, riadenie finančných tokov, evidencie, to všetko mal na starosti pracovný manažment. Jednoznačne rozlišoval medzi konaním člena predstavenstva a výkonom práce. Manažment zabezpečovať dennodenné operatívne úlohy, predstavenstvo sa schádzalo niekoľkokrát za rok. Navrhovateľ mal viaceré miesta výkonu práce, v dobe keď napríklad neboli firmy vykurované, tak sa stretávali aj na rôznych iných miestach. Do vyhlásenia konkurzu si ako spoločnosť plnili všetky povinnosti zamestnávateľa vo vzťahu k zamestnancom a aj voči orgánom vyrubujúcim verejné dávky a sociálne poistenie. Navrhovateľovi nebola nikdy daná výpoveď ani nijako inak s ním nebol skončený pracovný pomer. Po vyhlásení konkurzu sa dostal navrhovateľ do vákuu, pretože ho nikto neriešil, niektorí zamestnanci dostali výpoveď, avšak vyšší manažment nedostali výpovede. Boli stále v tom, že sú naďalej zamestnaní a prvýkrát išiel s Ing. H. za správcom za účelom vyriešiť ich pracovné pomery, bolo to až po rade veriteľov, správca označil ich pracovné pomery za fiktívne. Následne nemohli správcu aj zastihnúť, bol nedostupný.

Svedok Ing. X. Š., bývalý zamestnanec odporcu, uviedol, že pracoval v spoločnosti od roku 1988 na rôznych úsekoch, zo začiatku na úseku majster opravárenských dielní. Navrhovateľ bol určite členom predstavenstva, nikdy nemal možnosť vidieť jeho pracovnú zmluvu. Vie, že sa podieľal na zmluvách o prenájme, ktoré podpisoval, mal prehľad o faktúrach, o nájmoch, dával súhlas na opravu, údržbu priestorov. Vždy vnímal navrhovateľa ako svojho nadriadeného, dostával od neho aj príkazy, išlo o vykonanie úhrad faktúr, referoval o dlžníkoch - nájomcoch a podobne. Stretávali sa v Prievidzi, niekedy aj mimo Prievidze. Na pracovných poradách sa zúčastňoval aj navrhovateľ, tieto boli súčasťou zasadnutia predstavenstva, prerokovávali sa zmluvy, riešili sa možnosti zvýšenia nájmu, opráv a podobne. Navrhovateľ dával pokyny aj k technickému stavu nehnuteľností, v 90-tych rokoch to boli záležitosti dopravy, mali opravárenské dielne, prevádzkovali čerpaniu stanicu v Prievidzi.

Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 9Cpr/1/2013 zo dňa 18.2.2015 bolo určené, že pracovné pomery zamestnancov Ing. K. D. a Ing. E. D. so spoločnosťou DAM a.s. v konkurze ako zamestnávateľom trvajú. Rozsudok nie je právoplatný v dôsledku podaného odvolania správcu konkurznej podstaty úpadcu. U Ing. K. D. išlo o pracovný pomer, ktorý mal vzniknúť a existovať za súčasnej funkcie člena predstavenstva a.s., pričom poukázal, že pracovný vzťah vznikol na základe pracovnej zmluvy z 1.1.1999 s dohodnutým výkonom práce, následne v pozícii zamestnanca Ing. K. D. preberal mzdu, uhrádzal odvody a podobne. Súd osobitne rozlíšil postavenie a funkciu štatutárneho orgánu spoločnosti a jeho členstvo od samotného výkonu čiastkovej riadiacej činnosti vedúceho zamestnanca.

Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 16C/147/2007 súd zamietol návrh navrhovateľa Ing. S. K. o zaplatenie nevyplatennej mzdy za určité obdobie roku 2004 - 2005, pričom ustálil, že navrhovateľom tam uvádzané činnosti za žalované obdobie spadali do výkonu členstva v štatutárnom orgáne.

V konaní vedenom na OS Prievidza sp. zn. 7C/285/2001 uplatňoval navrhovateľ voči správkyni konkurznej podstaty spoločnosti DUMAX production s.r.o. Handlová, a to JUDr. Z. F. mzdové nároky z tvrdeného pracovného vzťahu, ktorý mal byť založený na základe pracovnej zmluvy uzavretej dňa 30.4.2000, pričom uplatňoval nároky v súvislosti s neplatným skončením tohto pracovného pomeru. Jeho návrh bol zamietnutý rozsudkom zo dňa 20.10.2003 s poukazom na rozpor s § 27 odst. 1 Zákonníka práce, t.j. že pracovnou zmluvou nedošlo k založeniu pracovného vzťahu a úkony, ktoré vykonával navrhovateľ v tejto spoločnosti konal ako štatutárny orgán. V rozsudku súdu sa však okrem iného konštatuje i to, že navrhovateľ bol zároveň v pracovnom pomere aj so spoločnosťou DAM a.s. Prievidza na plný pracovný úväzok, čo mal súd preukázané z listinných dôkazov. Prvostupňový rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS Trenčín 5Co 2/2004 zo dňa 5.10.2005, ktorý taktiež vo svojom rozhodnutí potvrdil existenciu pracovného vzťahu navrhovateľa so spoločnosťou DAM a.s. Prievidza.

V záverečnom prednese navrhovateľ poukázal na vykonané dokazovanie, na pracovnú zmluvu z 3.6. 1996, kde bol dohodnutý druh práce - marketingová a obchodná činnosť s miestom výkonu práce Prievidza, navrhovateľ popísal aké bolo jeho pracovné zaradenie s rozlíšením výkonu funkcie člena predstavenstva a na základe pracovnej zmluvy. Uvedené potvrdili aj svedkovia Ing. K. D. a Ing. H. hlavne s poukazom na dobu a činnosť spoločnosti v čase vzniku pracovného pomeru. Svedkovia potvrdili, že navrhovateľ sa zúčastňoval pracovných porád, navrhovateľ mal záujem pracovať u odporcu aj po vyhlásení konkurzu. Ako výrobný manažer zabezpečoval pre odporcu technickú správu strojov a budov, zabezpečoval opravu a údržbu majetku, zo začiatku mal na starosti i výrobnú činnosť odporcu. Jeho nadriadeným bol Ing. K. D., ktorý uviedol, že rozlišoval medzi výkonom funkcie člena predstavenstva a výkonom práce, ktoré zabezpečovalo dennodenne operatívne úlohy. Zákonník práce pojem fiktívny pracovný pomer nepozná, do dnešného dňa nebolo preukázané toto tvrdenie. Pracovný pomer navrhovateľa nebol ukončený žiadnym spôsobom predpokladaným Zákonníkom práce. Následkom vyhlásenia konkurzu prešlo oprávnenie štatutárneho orgánu v pracovnoprávných vzťahoch na správcu konkurznej podstaty. Navrhovateľ má naliehavý právny záujem na takomto určení vzhľadom na odmietavý postoj správcu, pričom neuznávaním pracovného pomeru sa dostáva do neistého právneho postavenia, ktoré mu znemožňuje uzatvoriť nový pracovný pomer. Odporca záverom spochybnil vieryhodnosť výpovede svedkov Ing. H. a Ing. D., majú osobný záujem na výsledku sporu. Ing. Š. potvrdil konanie navrhovateľa ako majiteľa firmy. Predstavenstvo ako také prestalo fungovať uplynutím štvorročného obdobia dva roky pred vyhlásením konkurzu, zo strany vedenia spoločnosti bol pripustený takýto stav. Spochybnil ďalej výkon práce navrhovateľa v Spišskej Novej Vsi. Vzhľadom na personálne prepojenie navrhovateľa so spoločnosťou poukázal aj na status prípadnej pohľadávky navrhovateľa, ktorá by mala status spriaznenej pohľadávky v konkurznom konaní. Táto skutočnosť je významná a má súvis s predmetom konania, pretože môže ísť o budúcu pohľadávku.

Podľa § 251 odst. 1 Zákonníka práce č. 311/2001 Z.z. ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj pracovno-právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1.4.2002, ak nie je ďalej ustanovené inak. Nároky, ktoré z nich vznikli, a právne úkony urobené pred 1.4.2002 sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 27 ods. 1,2 zákona č. 65/1965 Z.z. Zákonníka práce v znení platnom ku dňu uzavretia pracovnej zmluvy pracovník v pracovnom pomere sa podieľa svojou prácou za mzdu podľa pokynov organizácie na plnení jej úloh.

Pracovný pomer sa zakladá zmluvou medzi organizáciou a pracovníkom.

Podľa § 29 odst. 1,2 zákona č. 65/1965 Z.z. Zákonníka práce v pracovnej zmluve je organizácia povinná s pracovníkom dohodnúť:

- a) druh práce, na ktorý sa pracovník prijíma,
- b) miesto výkonu práce (obec a organizačnú jednotku alebo inak určené miesto),
- c) deň nástupu do práce.

Okrem toho možno v pracovnej zmluve dohodnúť ďalšie podmienky, na ktorých majú účastníci záujem. Podľa § 33 odst. 1 Zákonníka práce pracovný pomer na základe pracovnej zmluvy vzniká dňom, ktorý bol dojednaný v pracovnej zmluve ako deň nástupu do práce.

Podľa § 191 odst. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia pracovnej zmluvy predstavenstvo je štatutárnym a výkonným orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva. Členovia predstavenstva, ktorí zaväzujú spoločnosť, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra.

Podľa § 80 písm. b/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

V danej veci sa navrhovateľ domáhal najskôr uloženia povinnosti odporcovi zamestnávať navrhovateľa na základe pracovnej zmluvy. Následne zmenil svoj pôvodný návrh a rozšíril ho aj o tzv. eventúálny petit, a to určenie, že pracovný vzťah navrhovateľa ako zamestnanca voči spoločnosti DAM a.s. v konkurze naďalej trvá. Súd rozhodol o pripustení zmeny návrhu - rozšírenie aj o eventúalny petit uznesením sp. zn. 15Cpr/1/2015 zo dňa 11.3.2015.

Eventúalnym petitom môže navrhovateľ žiadať, aby bol odporca zaviazaný na určité plnenie a pre prípad, že nastane určitá situácia, aby poskytol iné plnenie. Eventúalny petit je teda taký, keď navrhovateľ požaduje uloženie určitej povinnosti ako primárny petit s tým, že pre prípad ak tento prvý petit bude zamietnutý napríklad pre nemožnosť plnenia, súčasne požaduje, aby bolo rozhodnuté

o druhom eventuálnom petite. Vzťah medzi primárnym a eventuálnym petitom spočíva v tom, že súd nemôže vyhovieť obom žalobným petitom a nemá ani možnosť voľby medzi nimi, pretože o eventuálnom petite rozhoduje až vtedy, keď primárny petit neprichádza do úvahy.

V danej veci sa súd najskôr zaoberal povahou uplatneného nároku navrhovateľa, ktorý sa v zásade primárnym petitom domáhal uloženia povinnosti odporcovi zamestnávať navrhovateľa ako zamestnanca. Vzhľadom na skutkové okolnosti a skutočnosť, že na spoločnosť zamestnávateľa navrhovateľa je od 13.5.2011 vyhlásený konkurz, spoločnosť nevykonáva žiadnu výrobnú, technickú činnosť, konkurzné konanie smeruje k speňažovaniu majetku úpadcu, za úpadcu koná výlučne len osoba správca konkurznej podstaty, bol súd názoru, že uložiť povinnosť správcovi konkurznej podstaty pridelovať prácu navrhovateľovi za tohto stavu je nemožné. Súd nespochybňuje subjektívne právo navrhovateľa ako zamestnanca na samotný výkon práce, čo je formálne v zákonných medziach, ale súd musí zohľadniť, že prostredníctvom realizácie tohto práva u zamestnávateľa, ktorý je viac rokov v konkurznom konaní, nezamestnáva žiadnych zamestnancov, majetok spoločnosti je speňažovaný, je objektívne vylúčené, aby si navrhovateľ mohol vykonávať svoje pracovné povinnosti, pričom súd má v zásade ukladať takúto povinnosť len v situáciách, keď sa má dosiahnuť výsledok, ktorý má v úmysle pozitívne právo chrániť, t.j. vlastný výkon pracovnej činnosti. V danej veci by išlo len o „zdanlivý výkon takéto práva“ o to viac, keď navrhovateľ podľa pracovnej náplne mal vykonávať činnosť vedúceho zamestnanca. Je však zrejmé, že navrhovateľovi ide o legalizáciu pracovného vzťahu za minulé obdobie, legálne ukončenie pracovného pomeru, pretože tento vzťah správca konkurznej podstaty namieta. Za stavu, že súd tak ako uvedie nižšie, považuje naliehavý právny záujem na určení, že pracovný vzťah navrhovateľa trvá, súd zamietol návrh navrhovateľa o uloženie povinnosti zamestnávať navrhovateľa. Uloženie takejto povinnosti by bolo v rozpore s dobrými mravmi, keď uvedený výrok by bol len formálny a primárne by smeroval účastníkov konania len k ukončeniu pracovného vzťahu, viď čl.2, veta tretia Základných zásad k Zákonníku práce č. 311/2001 Z.z. „Výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov“. Z uvedených dôvodov súd prvý primárny petit žalobného návrhu zamietol. Pokiaľ ide o určení, že pracovný vzťah navrhovateľa založený pracovnou zmluvou z 3.6. 1996 a dohodou o zmene pracovnej zmluvy z 1.1.2009 trvá, súd dospel k názoru, že navrhovateľ na požadovanom určení má naliehavý právny záujem.

Určovací žaloba má mať preventívny charakter a jej prostredníctvom sa má eliminovať stav ohrozenia práva alebo právnej neistoty, pričom k náprave nemožno dospieť iným spôsobom. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení bude daný spravidla vtedy, ak by bez tohto určenia bolo žalobcovo právo ohrozené alebo ak by sa bez tohto požadovaného určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Z toho vyplýva, že určovací žaloba spravidla nebude opodstatnená (čo do naliehavého právneho záujmu) v prípadoch, keď možno žalovať priamo na splnenie povinností [§ 80 písm. b. Len čo je porušenie subjektívneho práva dokonané, možno spravidla žalovať priamo na plnenie, reparáciu škodlivých právnych následkov zo strany žalovaného. Preto v takýchto prípadoch nebude daný naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Aj v takýchto prípadoch však bude daný naliehavý právny záujem na určení spravidla vtedy, ak určovací žaloba vytvorí pevný právny základ medzi účastníkmi a tak naplní svoj preventívny charakter a cieľ - zabráni ďalším prípadným sporom medzi účastníkmi.

V danej veci podľa názoru súdu má navrhovateľ naliehavý právny záujem na určení, že jeho pracovný pomer trvá, pretože odporca ako správca konkurznej podstaty uvedené právo navrhovateľa popiera, pracovný vzťah považuje za „fiktívny“, správca neuznáva akékoľvek nároky navrhovateľa z prípadného pracovného pomeru. Navrhovateľ sa už priamych nárokov na plnenie voči odporcovi vzhľadom k tomu, že je v konkurze nemôže domáhať. Navrhovateľ v konaní preukázal, že vo vzťahu k Sociálnej poisťovni ako orgánu, ktorý spravuje systém sociálneho poistenia, má otázku existencie a trvania pracovného pomeru neistú, keďže aj vo vzťahu k poisťovni správca uvedené opakovane namieta. Keďže ide o spor z pracovného vzťahu, je na vyriešenie spornej otázky daná právomoc jedine všeobecného súdu. Potvrdenie alebo nepotvrdenie existencie pracovného pomeru má závažný dosah na jeho ďalšie práva, ako napríklad zápočet odpracovaných rokov pre účely dôchodkového poistenia, splnenie podmienok na priznanie dôchodkových dávok, možnosť hľadať si nové pracovné príležitosti a podobne. Odporca v konaní opakovane namietal nedostatok naliehavého právneho záujmu z dôvodu prebiehajúceho konkurzného konania a skutočnosti, že navrhovateľovi bola prihlásená pohľadávka z titulu mzdových nárokov popretá a v tejto súvislosti nebol úspešný ani v konaní o určení, že jeho pohľadávky z mzdových nárokov patria do konkurznej podstaty. Podľa názoru súdu vychádzajúc z toho, že dôvodom popretia prihlásených pohľadávok boli len formálne nedostatky podanej prihlášky a nie popretie pravosti pre neexistenciu základného vzťahu, a to pracovného pomeru, navrhovateľ sa môže

samostatným konaním domáhať takéhoto určenia. V žiadnom súdnom konaní súd ani ako predbežnú otázku vo vzťahu k navrhovateľovi neriešil platné alebo neplatné založenie pracovného pomeru na základe predmetnej pracovnej zmluvy. Samotné konkurzné konanie nebráni navrhovateľovi domáhať sa takéhoto určenia a uvedenému zodpovedá aj súdna prax, keď napríklad aj v konaní o excindačnej žalobe nie je možné zabrániť žalobcovi právo na určenie jeho práva k danej veci, pričom mu zostáva naliehavý právny záujem zachovaný, viď napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 96/2008: Sama skutočnosť, že prebieha konanie o (excindačnej) žalobe na vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty, nezakladá bez ďalšieho nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu [§ 80 písm. c) OSP] na určenie, že je vlastníkom tejto veci. Pokiaľ odporca poukazoval na rôzne rozhodnutia všeobecných súdov v tejto súvislosti, išlo o skutkovo a právne iné vzťahy, ktoré nemajú súvislosť s danou vecou. Je nepochybné, že navrhovateľ by už so žiadnou prihlasovanou pohľadávkou v konkurznom konaní nebol úspešný vzhľadom na uplynutie času na prihlásenie pohľadávky, avšak daným určovacím výrokom bude po právoplatnosti rozhodnutia správca nepochybne prinútený ukončiť s navrhovateľom pracovný vzťah v zmysle pracovnoprávných predpisov.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci zhodnotiac vykonané dokazovanie súd dospel k právnenému záveru, že návrh navrhovateľa v časti určovacieho návrhu je dôvodný. Zásadnou otázkou v danej veci bola otázka časového a vecného súbehu funkcie člena štatutárneho orgánu a pracovného vzťahu.

Štatutárnym orgánom akciovej spoločnosti v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka je predstavenstvo, ktoré riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. So zreteľom na skutočnosť, že členovia štatutárnych orgánov nevykazujú všetky potrebné charakteristiky pracovného pomeru, ich vzťah ku konkrétnej obchodnej spoločnosti, nemá byť v zásade „pokrytý“ na platforme pracovnoprávneho vzťahu, ale na základe vzťahu založeného predovšetkým zmluvou o ustanovení do funkcie. Výkon funkcie štatutárneho orgánu teda nepredstavuje druh práce podľa pracovnej zmluvy. Vykonávanie funkcie člena štatutárneho orgánu nemožno považovať za výkon závislej práce v stave podriadenosti zamestnávateľovi, ako to vyplýva nielen zo všeobecnej charakteristiky pracovného pomeru upraveného normatívnou v Zákonníku práce, ale aj z právnej charakteristiky pracovného záväzku zamestnanca podľa ZP. Platí to aj z iného uhla pohľadu: ak Zákonník práce ustanovuje, že zamestnanec vykonáva prácu v pracovnom vzťahu, ide o založenie takého vzťahu, v ktorom sa zamestnanec podieľa svojou závislou prácou na plnení úloh zamestnávateľa. Tieto atribúty závislej práce (podľa § 1 ods. 2 ZP) však absentujú v prípade, ak tá istá fyzická osoba, ktorá je zamestnancom, je zároveň i štatutárnym orgánom a sama rozhoduje, riadi a dáva pokyny, teda v takomto prípade chýba prvok subordinácie. Z uvedeného vyplýva záver, že vzťah medzi obchodnou spoločnosťou a členom štatutárneho orgánu alebo iného orgánu spoločnosti, alebo spoločníkom pri zariaďovaní záležitostí obchodnej spoločnosti by sa mal spravovať primerane ustanoveniami o mandátnej zmluve, resp. ustanoveniami o zmluve o ustanovení do funkcie. To znamená, že vyššie citované vzťahy by nemali byť pracovnoprávnymi vzťahmi. Nie je však možné absolútne vylúčiť možnosť, aby medzi členom štatutárneho orgánu a zamestnávateľom došlo k založeniu pracovného pomeru, pri ktorom druhom práce by bola iná pracovná činnosť, ako je výkon funkcie člena štatutárneho orgánu. Takýmto spôsobom môžu vzniknúť dva paralelné, od seba zásadne nezávislé právne vzťahy, z ktorých jeden bude podliehať právnenému režimu mandátnej zmluvy podľa príslušných ustanovení (§ 566 - § 576) Obchodného zákonníka a druhý sa bude spravovať ustanoveniami ZP o pracovnej zmluve (§ 42 a nasl.). Pri posudzovaní uvedených prípadov je vždy určujúca povaha vykonávanej práce.

Uvedenému zodpovedá aj právna úprava Zákonníka práce č. 311/2001 Z.z účinného od 1.4. 2002, ktorý sa však na vznik konkrétneho pracovného pomeru navrhovateľa nevzťahuje. Súd však poukazuje, že na základe uvedeného vo vzťahu k zamestnancovi, ktorý je aj štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, je v § 7 ods. 3 ZP zakotvená možnosť vykonávať pre spoločnosť činnosti na základe pracovnoprávných vzťahov, pokiaľ druhom práce nie je výkon činnosti štatutárneho orgánu, ale pracovná činnosť, ktorá spĺňa všetky právne charakteristiky závislej práce. V prípade, ak člen štatutárneho orgánu popri tejto svojej funkcii vykonáva aj závislú prácu, môže byť súbežne v obchodnoprávnom aj v pracovnoprávnom vzťahu.

Súčasťou pôvodného znenia Zákonníka práce /podľa právneho stavu pred nadobudnutím účinnosti novely č. 348/2007 Z. z., t. j. pred 1. 9. 2007/bolo aj ustanovenie § 7 ods. 4, ktoré zakotvovalo právnu povinnosť zamestnávateľa zabezpečovať prevažujúci predmet činnosti predovšetkým zamestnancami v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu. Na platforme § 7 ods. 4 ZP sa tým zakotvovala dôležitá právna záruka najmä vo vzťahu k postaveniu zamestnancov, a to s cieľom zabezpečiť prostredníctvom pracovnoprávných vzťahov väčšiu ochranu zamestnancov, akú im môžu garantovať iné druhy právnych vzťahov (obchodnoprávne alebo občianskoprávne). Toto ustanovenie

však výslovne nezakazovalo, že zamestnávateľa výkon závislej práce nemôžu uskutočňovať prostredníctvom zmluvných typov patriacich do odvetvia občianskeho práva alebo obchodného práva. Na tento vážny právny stav reagoval zákonodarca spomenutou novelou ZP- zákonom č. 348/2007 Z. z. Jej prostredníctvom a v nadväznosti na definíciu závislej práce zavedenú do § 1 ods. 2 ZP, ktorej pojem vychádza z Odporúčania MOP č. 198/2006 o pracovnom pomere a z teórie pracovného práva, kde závislosť práce patrí k základným charakteristikám pracovného pomeru, sa preto z obsahu ustanovenia § 7 vypustil odsek 4.

Uvedené súd uvádza preto, že v zásade ani podľa zákona č. 65/1965 Zb. Zákonníka práce a ani podľa zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce nebol vyslovene zakázaný pracovnoprávny vzťah medzi členom štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti a obchodnou spoločnosťou ako takou. V danej veci však súd musí vychádzať zo znenia Zákonníka práce č. 65/1965 Zb. platného v čase tvrdeného uzavretia pracovného pomeru k 3.6. 1996, pretože dohodou o zmene pracovnej zmluvy z 1.1.2009 nedošlo k vzniku nového pracovného pomeru. V tej dobe Zákonník práce pojem závislej práce nepoznal. K otázke možného súbehu oboch vzťahov sa vyjadril NS SR, ktorý v rozsudku sp.zn. 5Cdo 92/97 zo dňa 26.11.1997 vyslovil právnu vetu, podľa ktorej vykonávanie funkcie člena štatutárneho orgánu nie je výkonom práce v pracovnom pomere a konštatoval, že medzi konateľom a spoločnosťou s.r.o. môže síce byť platne uzavretý pracovný pomer, avšak len za podmienky, že je dohodnutý so všetkými náležitosťami, aby sa náplň práce zamestnanca a súčasne konateľa nezamieňala a aby bolo zrejmé, že došlo k uzavretiu pracovného pomeru, a že tieto činnosti si vzájomne nekonkurujú. Ak nie je splnená táto podmienka, pracovný pomer nemôže vzniknúť, a to ani konkludentne.

V prejednávanej veci podľa názoru súdu navrhovateľ preukázal, že takýto samostatný a oddeliteľný právny vzťah medzi ním a spoločnosťou DAM a.s. Prievidza vznikol. Navrhovateľ vstúpil do spoločnosti ešte v roku 1995 ako člen štatutárneho orgánu, pričom tvrdil a uvedené nebolo spochybnené, že počas celého obdobia výkonu tejto funkcie nebol ako člen predstavenstva finančne odmeňovaný a nemal uzavretú žiadnu mandátnu a ani inú zmluvu z titulu výkonu funkcie člena predstavenstva. Jeho pracovná zmluva zo dňa 3.6.1996 je formulovaná písomne, je v nej označený zamestnávateľ, zamestnanec, deň nástupu do práce, miesto výkonu práce a druh práce - výrobná, obchodná, marketingová činnosť, pracovný pomer bol uzavretý na dobu určitú, má teda všetky zákonné náležitosti. Pracovná zmluva bola podpísaná Ing. K., ktorý v tej dobe bol jedným z členov predstavenstva. Podľa výpisu z Obchodného registra na spoločnosť DAM a.s. Prievidza bol v čase uzavretia pracovnej zmluvy členom predstavenstva aj sám navrhovateľ - v období od 29.9.1995 do 20.6.2005, pričom pre toto obdobie bolo upravené konanie menom spoločnosti tak, že vo všetkých veciach zaväzujúcich spoločnosť sú oprávnení podpisovať všetci členovia predstavenstva, pričom za spoločnosť podpisuje každý člen predstavenstva samostatne. Podpisovanie za spoločnosť vykoná tak, že k vytlačnému alebo napísanému názvu spoločnosti pripojí svoj podpis. V danom čase bol Ing. K. jedným z členov predstavenstva, mal oprávnenie konať za spoločnosť, a teda podpísať i pracovnú zmluvu. Po tomto čase až do vyhlásenia konkurzu v roku 2011 nebol nikým spochybnený pracovný vzťah navrhovateľa v spoločnosti. Od samého začiatku navrhovateľ vykonával prácu na úseku technického vedenia spoločnosti, následne podľa pracovnej náplne od roku 2006 predovšetkým na úseku technickej správy nehnuteľností, správy a údržby nehnuteľností, prenájom nehnuteľností a podobne. Z výpovede svedka Ing. K. D., najskôr člena predstavenstva a neskôr predsedu predstavenstva vyplynulo, že pracovný vzťah navrhovateľa bol založený, navrhovateľ bol jeho priamym podriadeným. V tej dobe mali „techniky za 20.000.000,- Sk a niekoľko hektárov výrobných areálov“. Uviedol, že odjakživa boli vo firme oddelené pracovné pozície od štatutárov. Nemožno nevidieť osobitosť vedenia a riadenia spoločnosti, keď členovia predstavenstva riadili spoločnosť tak, že sa stretávali na osobitných pracovných poradiach len niekoľkokrát do roka ako to potvrdil Ing. K. D. a bežný chod spoločnosti riadili predovšetkým vedúci zamestnanci a v rámci nich aj navrhovateľ. Je významné i to, že v čase keď sa mal kreovať pracovný vzťah navrhovateľa, spoločnosť vykonávala rozsiahlu činnosť, prenajímala značný nehnuteľný majetok, mala technické vybavenie, o ktoré sa bolo potrebné starať a je vylúčené, aby všetky tieto činnosti viedli a riadili len traja členovia predstavenstva. Svedok D. potvrdil, že on rozdeľoval úlohy zamestnancom, predstavenstvo malo len funkciu schvaľovaciu. Svedok Ing. Š. potvrdil, že v 90-tych rokoch mala spoločnosť aj 50 nájomcov, rozsiahle priestory, opravárenské dielne, prevádzkovali čerpaciu stanicu, preto podľa názoru súdu je logické, že vedenie spoločnosti riadilo chod spoločnosti vedúcimi zamestnancami na základe pracovných zmlúv. Svedok potvrdil, že dostával príkazy aj od navrhovateľa, zúčastňoval sa porád. Existencia faktickej a právnej podriadenosti zamestnanca, ktorý je súčasne štatutárnym orgánom alebo jeho členom vo vzťahu k zamestnávateľovi je základným predpokladom pre vznik pracovného pomeru. Táto faktická a právna podriadenosť navrhovateľa bola preukázaná nielen listinnými dôkazmi, ale i

výpoveďou svedka Ing. K. D. a Ing. H., nakoniec i svedkom Ing. Š., ktorí potvrdili faktický výkon práce navrhovateľa ako vedúceho zamestnanca pri riadení spoločnosti. Navrhovateľ bol podriadeným Ing. K. D. a zároveň nadriadeným Ing. H., resp. Ing. Š.. Nemožno vzhľadom na rozsah predmetu činnosti spoločnosti prekryvať obchodné vedenie spoločnosti štatutárnym orgánom, ktorý v danom čase tvorili traja členovia predstavenstva Ing. K. D., Ing. S. K. a navrhovateľ s riadením celého každodenného chodu spoločnosti. Samotný výkon riadiacej činnosti navrhovateľa ako vedúceho zamestnanca bolo inou činnosťou ako podieľanie sa na obchodnom vedení spoločnosti. Treba vidieť rozdielnosť týchto činností vo veľkej akciovej spoločnosti, ktorá v tom čase zamestnávala viacero zamestnancov /podľa výpovede svedka 150 ľudí./, mala rozsiahly majetok, ktorý prenajímala, ako oproti tomu napríklad v malej obchodnej spoločnosti. Nakoniec navrhovateľ mal vymedzenú pracovnú náplň aj písomne. Aj v konaní pod sp. zn. 9 Cpr/1/2013, kde bol vypočutý navrhovateľ ako svedok, bolo preukázané, že bol priamym podriadeným X. D., s ním riešil aj svoju pracovnú náplň. I keď sa ostatné písomnosti v agende spoločnosti nezachovali pre krádež archívu, súd vzhľadom na vykonané dokazovanie vyvodil záver, že navrhovateľ vymedzil a preukázal náplň práce vedúceho zamestnanca podľa pracovnej zmluvy oproti jeho výkonu funkcie člena štatutárneho orgánu. Je potrebné dodať, že pokiaľ si vedenie spoločnosti „vyriešilo“ faktický výkon riadenia spoločnosti presunom takéhoto výkonu na režim pracovnoprávných vzťahov, nemožno uvedené vykladať v neprospech vedúcich zamestnancov zvlášť za stavu, že spoločnosť bola takto riadená viac ako 15 rokov.

Súd ešte konštatuje, že vzniknutý pracovný vzťah sa navonok prejavil aj pracovnou zmluvou, prihlásením navrhovateľa do sociálneho systému, navrhovateľovi bola vyplácaná mzda ako zamestnancovi a nie ako členovi štatutárneho orgánu. Je zrejmé, že následne došlo k narušeniu vzájomných vzťahov medzi jednotlivými členmi štatutárneho orgánu, avšak právne významné je to, že pracovný pomer navrhovateľa nebol doposiaľ nikdy ukončený žiadnym zo spôsobov taxatívne upravených v Zákonníku práce.

K obrane odporcu, ktorý spochybňoval samotný výkon práce navrhovateľa pred vyhlásením konkurzu, miesto výkonu jeho práce, zánik jeho funkcie ako člena štatutárneho orgánu v roku 2009, kedy už nemalo byť platne zvolené nové predstavenstvo, súd uvádza, že uvedené nemá zásadný vplyv na predmet konania. Nebolo predmetom konania dokazovanie, akú konkrétnu prácu navrhovateľ pred vyhlásením konkurzu vykonával, pretože nešlo o mzdové nároky za vykonanú prácu, rovnako je bez významu či a aké práce mohol vykonávať v Spišskej Novej Vsi. Právne významné je ustáliť, či v roku 1996 pracovný vzťah navrhovateľa vznikol v súlade so Zákonníkom práce alebo nie. Pokiaľ súd uzavrel, že takto pracovný vzťah bol založený riadne a tento nebol skončený ani jedným zo spôsobov skončenia pracovného pomeru podľa Zákonníka práce, je nutné len konštatovať, že tento pracovný vzťah trvá, pretože len samotné nevykonávanie práce neznamená zánik pracovného vzťahu. Ak v roku 2009 podľa odporcu zanikla činnosť predstavenstva, hoci túto skutočnosť odporca nijako nepreukázal, ani s uvedeným nemožno spájať zánik pracovného vzťahu navrhovateľa. Navrhovateľovi v konaní išlo jednoznačne len o deklarovanie, že jeho pracovný pomer trvá, t.j., že doposiaľ neskončil. Preto i obrana odporcu, že vo všetkých pracovnoprávných sporoch, ktoré viedli ostatní zamestnanci /napr. konanie OS Prievdza 4C 55/2004/ boli ich nároky zamietnuté, nie je podstatná pre danú vec, pretože predmetom konania v danej veci nebolo preukazovanie samotného výkonu závislej práce v určitom období v spojitosti s nárokom na náhradu mzdy.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené v výrokovej časti rozsudku.

Vzhľadom na zložitosť veci súd rozhodne o trovách konania účastníkov podľa § 151 odst. 3 O.s.p. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.